

(Ngày 8 tháng 12)

6 giờ chiều. Tuyết bắt đầu rơi. Vợ chồng tôi pha một ấm trà thơm đến ngồi nhâm nhi bên cửa sổ để ngắm nhìn những bông tuyết đầu mùa trắng nõn đang rơi lất phất trước hiên nhà. Khung cảnh trông thật đẹp như một bức tranh vẽ mà tôi đã từng thấy qua trong một quyển sách về hội họa nào đó. Ôi hình ảnh sao thật lãng mạn, khiến chúng tôi cảm thấy mình trẻ trung như hồi mới cưới. Yêu tuyết quá đi thôi!

(Ngày 9 tháng 12)

Chúng tôi thức dậy nhìn cây cỏ chung quanh sân nhà đã được phủ kín dưới tuyết như một lớp chăn bông dày bao trùm trắng xóa thật là thơ mộng. Đúng là một quang cảnh thiên nhiên kỳ diệu của Tạo Hóa! Bởi vậy, việc tôi chọn để dọn tới vùng New England này là một quyết định rất phải. Lần đầu tiên trong đời ra ngoài xúc tuyết làm tôi mừng rơn như một đứa trẻ con. Tôi xúc sạch láng phần sân để chạy xe vào và luôn cả các lối đi.

Xế trưa, xe ủi tuyết chạy ngang dồn tuyết lên lại, phủ mất lối đi phía sân trước và chấn mất chỗ chạy xe vào nhà. Thế là tôi lại được dịp lấy xẻng ra xúc tuyết lần nữa. Đời còn gì vui thú cho bằng!

(Ngày 12 tháng 12)

Nắng lên làm tan hết những lớp tuyết đáng yêu của chúng tôi mất rồi! Tiếc quá! Người hàng xóm đã khuyên tôi đừng phải lo, chắc chắn mùa Giáng Sinh sắp đến sẽ ngập đầy tuyết trắng cho coi! Điều đó làm tôi cảm thấy được an ủi phần nào. Giáng Sinh mà không có tuyết thì chán mớ đời, còn gì đặc biệt nữa! Anh chàng hàng xóm tên Bob của tôi lại bảo rằng cuối mùa đông thường sẽ có rất nhiều tuyết, tuyết đổ ào ạt, tới chừng đó chỉ sợ tôi không còn muốn nhìn thấy tuyết nữa. Tôi nghĩ rằng làm gì có chuyện đó. Tôi cũng mừng vì có được một người hàng xóm đàng hoàng và tốt bụng như Bob.

(Ngày 14 tháng 12)

Tuyết thật đáng yêu! Đêm qua tuyết rơi 8 inch. Nhiệt độ giảm xuống còn -20 độ F. Cái lạnh làm cho mọi thứ cảnh vật sáng long lanh huyền ảo. Những luồng khói trắng thoát qua bờ môi tôi theo từng hơi thở. Tôi đã làm ấm cơ thể bằng cách ra xúc tuyết các lối đi và chỗ chạy xe vào nhà. Đời là thế chứ!

Xe ủi tuyết hồi xế trưa lại chạy ngang và dồn tuyết lên phía trước nhà tôi. Tôi không ngờ mình phải xúc tuyết nhiều đến thế này, nhưng dù sao đây cũng là cơ hội để tôi hoạt động cho cơ thể được thêm trắng kiện.

(Ngày 15 tháng 12)

Theo dự đoán thời tiết, sẽ thêm 20 inch nữa. Tôi đem bán ngay chiếc xe van hiện có để mua một chiếc 4x4 Blazer. Mua bánh tuyết cho xe của bà xã và thêm một cặp xẻng nữa. Mua nhiều thức ăn dự trữ cho vào ngăn đá. Bà xã muốn mua một cái bếp nấu ăn dùng củi để phòng hờ trường hợp cúp điện. Thật là nhảm nhí! Mình có ở vùng băng giá quanh năm như Alaska đâu mà sợ! Cứ lo chuyện bò trắng răng.

(Ngày 16 tháng 12)

Sáng nay có bão tuyết. Bị trượt té đập cả móng khi đang rải muối trước sân nhà. Bầm và đau ê cả bàn tọa. Bà xã cười nghiêng ngả cả giờ đồng hồ. Người gì đâu mà nhăn tâm đến thế, dám cười trên sự đau khổ của chồng mình!

(Ngày 17 tháng 12)

Trời vẫn lạnh dưới 0 độ. Đường xá còn đóng băng nên chả đi đâu được cả. Điện thì đã bị cúp hơn 5 tiếng đồng hồ rồi. Tôi phải trùm một lúc mấy cái mền mới thấy tạm đủ ấm. Chẳng có gì làm khác hơn là ngồi nhìn vợ nhưng tránh không dám chọc cho bà nổi cáu. Bây giờ nghĩ đến chuyện có một cái bếp nấu bằng củi là cần thiết nhưng không dám thừa nhận điều này với vợ. Ghét nhất là mỗi khi bà nói đúng. Không thể tin được là tôi đang co ro gần muốn chết cóng ngay trong phòng khách của nhà mình.

(Ngày 20 tháng 12)

Điện đã có trở lại, nhưng ngoài sân thì lại thêm 14 inch của thứ đồ quý kia rơi tiếp hồi đêm hôm qua. Lại phải ra xúc tuyết, gần hết cả ngày trời mới xong. Cái xe ủi tuyết chết tiệt kia chạy qua chạy lại những hai ba lần. Tìm mấy đứa nhỏ hàng xóm định muốn nó xúc tuyết giùm nhưng mấy bố mẹ đều bảo chúng nó bận chơi hockey. Tôi nghĩ họ nói dối. Gọi cho Home Depot và mấy tiệm bán dụng cụ máy móc chung quanh khu vực để hỏi mua cái máy thổi tuyết thì họ nói bán hết rồi, phải chờ đến tháng 3 năm sau mới có hàng nhập về. Đúng là nói láo. Bob nói tôi phải xúc cho sạch tuyết ở các lối đi trước nhà không thì tòa thị sảnh sẽ cho người tới làm và tính tiền mình. Thành cha này cũng ba xạo tuốt luốt.

(Ngày 22 tháng 12)

Anh chàng Bob coi vậy mà đoán trúng về cái vụ White Christmas bởi vì có tới 13 inch của cái thứ góm ghiếc đó đã rơi ngày hôm nay. Trời thì cứ lạnh buốt thế này nên coi bộ băng tuyết sẽ đóng cứng ngắt cho tới tháng 8 năm sau mới chịu tan quá! Tôi tốn gần 45 phút để đóng bộ cho thật ấm mà ra xúc tuyết nhưng mới làm một chút đã

cần phải xả bầu tâm sự. Xong chuyện đâu đó rồi lại phải đóng bộ vào. Loay hoay sửa soạn xong thì tôi mệt quá nên cũng chẳng còn xíu quách, không muốn làm tiếp nữa. Định muốn Bob ủi tuyết giùm vì thấy hắn có cái cái xe truck có tấm bưng ủi tuyết nhưng hắn bảo rất bận. Tôi nghĩ cái thằng cà chớn này nói dối!

(Ngày 23 tháng 12)

Chỉ có 2 inch rơi hôm nay. Trời đã ấm lên hơn nhưng cũng chỉ khoảng 0 độ gì đó. Sáng nay, bà xã muốn tôi trang trí đằng trước hiên nhà để đón Giáng Sinh. Có điên không hả? Sao không bảo tôi làm hồi tháng trước khi còn đẹp trời mà đợi tới giờ này! Bà nói có dặn mà có lẽ tôi quên. Tôi nghĩ bà nói dối để tự bào chữa!

(Ngày 24 tháng 12)

6 inch. Tuyết bị ủi dồn đồng trước ngõ xe ra vào đóng băng cứng quá không xúc được, lại làm gãy cả cán xẻng. Tưởng như mình sắp bị lên cơn đau tim. Cái thằng khốn nạn lái xe ủi tuyết này mà để ông vợ được thì tôi đòi nghe con. Ông sẽ cho mày nếm mùi đau khổ là thế nào! Ông biết mày đang lấp ló ở góc ngõ nào đấy, chỉ chờ ông đây vừa xúc xong đi vào nhà là mày chạy ào qua cho tuyết văng lên hết lại chỗ cũ. Coi chừng đấy! Đêm nay, bà xã muốn tôi cùng hát nhạc Giáng Sinh và mở quà nhưng tôi còn bận đi rình cái thằng tài xế khốn kiếp kia.

(Ngày 25 tháng 12)

Merry Christmas! Lại thêm 20 inch nữa của cái thứ !@#% ^&*? sẽ rơi tới nay. Cứ nghĩ đến chuyện phải đi xúc tuyết là máu tôi như muốn sôi lên sùng sục. Chán tuyết quá nè Trời! Đúng là thiên bất dung gian nên cái thằng lái xe ủi tuyết nó lại tới nạp mạng, đã vậy còn dám mở miệng xin tiền gây quỹ. Đập cho nó một cán xẻng vô đầu. Bà xã bảo tôi có thái độ nóng nảy vô lối. Chưa giết hắn là may. Tôi nghĩ bà thương người hồng đúng chỗ. Cứ hay xem ba cái phim bộ tình cảm ủy mị lê thê nên riết cũng lảm cẩm theo. Thật là bực cả mình!

(Ngày 26 tháng 12)

Tuyết vẫn tiếp tục rơi. Sao mình lại dọn lên đây cho khổ vậy Trời ơi! Cũng tại bà xã cú xúi hoài nên tôi mới xiêu lòng đó chú. Bây giờ thì bả tôi ngày cần nhân, nghe muốn điên tiết luôn!

(Ngày 27 tháng 12)

Nhiệt độ xuống thấp tới 30 độ âm rồi. Mấy ông dẫn nước bị đông cứng hết cả.

(Ngày 28 tháng 12)

Ấm lên chút đỉnh trên 50 độ âm. Tuyết vẫn đổ. Vợ cứ lải nhải mãi bên tai, muốn khùng cả người.

(Ngày 29 tháng 12)

Thêm 10 inch nữa. Bob nói tôi phải xúc bớt tuyết trên mái nhà kéo nó làm sập nóc. Thuở đời, tôi chưa nghe ai nói chuyện ngu ngốc như cái thằng cha hàng xóm này. Bộ chú mi tưởng tao đàn lấm sao?

(Ngày 30 tháng 12)

Nóc nhà bị sập. Thằng tài xế lái xe ủi tuyết kiện đòi tôi bồi thường 1 triệu đô la Mỹ. Vợ tôi bỏ về bên gia đình bà. Dự báo thời tiết sẽ có 9 inch tuyết.

(Ngày 31 tháng 12)

Nổ lửa đốt nhà. Không còn phải lo xúc tuyết hay làm gì cả.

Không biết hôm nay là ngày mấy. Tôi cảm thấy thật dễ chịu. Rất thích những viên kẹo màu trắng trắng mà họ vẫn đưa cho. Ở mà sao tôi lại bị cột vào giường thế này? ...

Đậu Hủ Trùm **Mền**

Melhuen, MA

*Lỡ thương ta quyết đợi nhau
Cho dù mái tóc một màu trắng phau*

*Sài Gòn đẹp lúc mưa ngâu
Để cho "ây" trú mái sau hiên nhà
Ấy mang áo tím hoa cà
Còn «đây» áo trắng thật là thư sinh
Nhìn ra thấy ấy giật mình
Nhưng đây vẫn cứ vô tình giả lơ
Tự dưng tìm bổng tình cờ
Thả hồn theo mấy câu thơ làm quà
"Chắc là mưa lớn lắm nha
Ấy ơi có muốn vào nhà trú mưa?"
Mim cười má chúm chúm đưa
"Dạ thưa không dám," ấy thưa thật lòng
"Không sao ấy cứ vào trong
Kẻo mưa tạt ướt tâm lòng của đây"
Trời trong cũng có chút mây
Tìm thơ cũng có khi say hương tình
Tự nhiên bóng bổng theo hình
Cảm ơn thượng đế cho mình quen nhau*

*Sài Gòn giờ vẫn mưa ngâu
Nhưng mà ấy ở phương đâu, đây tìm
Mười năm vẫn cứ không yên
Vẫn mong chiếc bóng ngoài hiên hôm nào
Giờ đây áo trắng bạc màu
Nhưng tim vẫn cứ một màu sắt son
Ngày xưa áo tím còn non
Giờ đây chắc đã không còn nhớ nhau
Ngoài trời chiếc lá rơi mau
Ô hay, lá cũng đổi màu nữa ư?*

Tăng **Thông**
Emmitsburg, MD

